

Sygnatura akt II 1 C 70/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Brackowska

Protokolant: asystent sędziego Monika Paczyńska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2020 roku w Łodzi

na posiedzeniu jawnym

sprawy z powództwa **K. M. i M. M.**

przeciwko **Bankowi Spółdzielczemu Rzemiosła w Ł.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny w dniu 21 października 2003 roku w sprawie I Nc 840/03, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 9 lutego 2004 roku - w części:

a) w zakresie kwoty 2.378,30 zł (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt osiem złotych i 30/100) z tytułu kosztów postępowania w sprawie I Nc 840/03,

b) w zakresie odsetek ustawowych od za okres od dnia 25 września 2004 roku do dnia 2 lipca 2015 roku;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od Banku Spółdzielczego Rzemiosła w Ł. solidarnie na rzecz K. M. i M. M. kwotę 4.402,00 zł (cztery tysiące czterysta dwa złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt II 1 C 70/18

UZASADNIENIE

W pozwie z 8 sierpnia 2018 roku, skierowanym przeciwko Bankowi Spółdzielczemu Rzemiosła w Ł., powodowie M. i K. M. - reprezentowani przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniesli o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Wydział I Cywilny wydanego w sprawie I Nc 840/03 z dnia 21 października 2003 roku, opatrzonego klauzulą wykonalności postanowieniem z dnia 9 lutego 2004 roku. Powodowie wniesli również o zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych oraz o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. zastępcę T. B. w sprawie Km 636/18. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powodowie wskazali na fakt przedawnienia roszczeń odsetkowych objętych spornym tytułem wykonawczym oraz fakt dwukrotnego już spełnienia świadczenia w zakresie kosztów procesu (pozew k. 3-7, pełnomocnictwo k. 8).

Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna zabezpieczył powództwo złożone w przedmiotowej sprawie w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko powodom przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. zastępcę T. B. w sprawie Km 636/18 do czasu prawomocnego rozpoznania przedmiotowej sprawy (postanowienie k. 42).

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 września 2018 roku, pozwany - reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania w tym zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. Na uzasadnienie swojego stanowiska wskazał, że żadna część odsetek dochodzonych w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko powodom w sprawie Km 636/18 nie jest przedawniona, w tym suma odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 17.755,86 zł za okres od dnia 30 lipca 2003 roku do dnia 9 lutego 2004 roku przedawniać winna się w terminie 10-letnim, nie 3-letnim stanowiąc część roszczenia zasądzonego nakazem zapłaty. Co więcej pozwany podniósł, że postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym w sprawie Km 636/18 objęte są nieprzedawnione odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej za okres trzech lat poprzedzających dzień wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Pełnomocnik pozwanego wskazał również, że powództwo przeciwegzekucyjne złożona przez powodów - w części dotyczącej kosztów procesu - winno zostać oddalone jako niezasadne, wobec wygaśnięcia roszczenia powodów w tym zakresie, gdyż koszty te zostały już wyegzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego za sygnaturą akt Km 3673/10 (odpowiedź na pozew k. 53, pełnomocnictwo k. 54).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 23 czerwca 2019r. - k. 110).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 października 2003 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, Wydział I Cywilny wydał w sprawie I Nc 840/03 nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanym: (...) Spółce z o.o. w Ł., M. M. i K. M. aby zapłacili solidarnie na rzecz Banku Spółdzielczego Rzemiosła w Ł. kwotę 17.755,86 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 lipca 2003 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.378,30 zł z tytułu kosztów procesu. Nakazowi zapłaty nadano sądową klauzulę wykonalności w dniu 17 listopada 2003 roku. Nakaz zapłaty stał się prawomocny z dniem 15 grudnia 2003 roku. Tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi wierzyciela w dniu 9 lutego 2004 roku (nakaz zapłaty k. 21, zarządzenie k. 27, wnioski k. 28 załączonych akt I Nc 840/03).

W dniu 8 marca 2004 roku pozwany (wierzyciel) wszczął przed Komornikiem Sądowym Rewiru V przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. przeciwko powodom (dłużnikom) postępowanie egzekucyjne w oparciu o sporny tytuł wykonawczy. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Km 474/04. W jego toku nie wyegzekwowano od dłużników na rzecz wierzyciela żadnych kwot. Zostało ono umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2007 roku. Akta sprawy egzekucyjnej zostały zniszczone (pismo komornika sądowego z dnia 20 sierpnia 2018r. wraz z załącznikami k. 50-52, zawiadomienie z dnia 8 marca 2004r. k. 15, zajęcia z dnia 8 marca 2004r. k. 16-17, pismo komornika sądowego z dnia 23 października 2018 roku k. 66-67, informacja k. 72).

W dniu 30 sierpnia 2010 roku pozwany (wierzyciel) wszczął przed Komornikiem Sądowym Rewiru V przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. przeciwko powodom (dłużnikom) postępowanie egzekucyjne w oparciu o sporny tytuł wykonawczy. Postępowanie to toczyło się za sygnaturą akt Km 3673/10. W dniu 11 lipca 2014 roku Bank Spółdzielczy Rzemiosła w Ł. złożył do komornika sądowego J. Z. wniosek o ograniczenie egzekucji jedynie do kwoty 2.378,30 zł kosztów procesu i kwoty 6.780,57 zł należności głównej. Postanowieniem z dnia 18 lipca 2014 roku komornik sądowy orzekł o kosztach postępowania w zakresie wniosku wierzyciela o ograniczenie egzekucji. Postanowieniem z dnia 26 lutego 2015 roku komornik sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne z uwagi na jego bezskuteczności - w stosunku do M. M.. Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2017 roku komornik sądowy zakończył postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 3673/10 wobec wyegzekwowania i przekazania na rzecz

wierzyciela całości roszczenia objętego wnioskiem wierzyciela oraz ustalił jego koszty. Tytuł wykonawczy został zwrócony na rzecz pozwanego (wierzyciela) w dniu 14 czerwca 2018 roku. W toku przedmiotowego postępowania egzekucyjnego wyegzekwowano od dłużników i przekazano na rzecz wierzyciela następujące kwoty: 6.780,57 zł – należności głównej, 4.756,60 zł – kosztów procesu i 9.825,05 zł – odsetek ustawowych za okres od dnia 30 lipca 2003 roku do dnia 21 lutego 2008 roku oraz część odsetek za dzień 22 lutego 2008 roku (wniosek egzekucyjny k. 1, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 10, wniosek wierzyciela z dnia 11 lipca 2014 roku k. 98, postanowienie k. 101, postanowienie k. 138, postanowienie k. 143, pismo – zwrot tytułu k. 148, karta rozliczeniowa w załączonych aktach Km 3673/10, pismo komornika sądowego D. K. z dnia 25 czerwca 2019 roku wraz z załącznikami k. 93-96).

W dniu 2 lipca 2018 roku Bank spółdzielczy Rzemiosła w Ł. złożył wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku K. i M. M. stwierdzonych spornym nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanym w sprawie I Nc 840/03 do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi J. Z. zastępcy T. B.. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Km 636/18. We wniosku egzekucyjnym wierzyciel zażądał wyegzekwowania na jego rzecz kwoty 2.378,30 zł z tytułu kosztów procesu oraz kwoty 13.303,35 zł z tytułu odsetek. W toku przedmiotowego postępowania egzekucyjnego nie doszło do przekazania na rzecz wierzyciela żadnych kwot wobec jego zawieszenia w trybie zabezpieczenia powództwa postanowieniem tutejszego Sądu Rejonowego z dnia 10 sierpnia 2018 roku. Wszelkie kwoty uzyskane od dłużników zostały skierowane do depozytu (wniosek egzekucyjny k. 1 karta rozliczeniowa w załączonych aktach Km 636/18).

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2019 roku wydanym w sprawie II 1 Co 4058/19 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna – w trybie nadzoru z urzędu nad działaniami komornika sądowego w oparciu o treść art. 759 § 2 k.p.c., nakazał komornikowi sądowemu D. K. zwrócenie się do wierzyciela z wnioskiem o sprecyzowanie przez niego w terminie 7 dni zakresu roszczenia dochodzonego w toku postępowania Km 636/18, w tym w szczególności do sprecyzowania sposobu wyliczenia odsetek ustawowych w kwocie 13.303,35 zł objętej żądaniem wniosku egzekucyjnego i wskazania od jakiej kwoty należności głównej odsetki te zostały przez wierzyciela wyliczone i za jaki okres czasu, a wierzyciel winien te okresy wskazać w sposób precyzyjny (postanowienie z dnia 24 czerwca 2019 roku k. 3 w załączonych aktach II 1 Co 4058/19).

W odpowiedzi na powyższe zarządzenie nadzorcze, w dniu 7 sierpnia 2019 roku wierzyciel (pозwany) złożył komornikowi sądowemu pismo wraz z wyliczeniem kwoty dochodzonych w toku egzekucji odsetek ustawowych, zawierającego również daty początkowe i końcowe ich naliczania, wysokość stopy procentowej tych odsetek oraz ilość dni za jaki dane odsetki zostały wyliczone. Suma odsetek wskazana w w/w piśmie wierzyciela wyniosła kwotę 15.889,84 zł, została ona pomniejszona o spłatę (bliżej niewyjaśnioną) na kwotę 2.586,49 zł, co dało kwotę 13.303,35 zł (pismo wierzyciela z dnia 7 sierpnia 2019 roku k. 57-58 akt egzekucyjnych Km 636/18).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych aktach postępowań egzekucyjnych i sądowych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się być zasadnym w zakresie żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego co do kwoty 2.378,30 zł z tytułu kosztów procesu. Powodom udało się bowiem wykazać, że koszty te zostały już od nich wyegzekwowane w toku postępowania egzekucyjnego Km 3673/10 i to dwukrotnie. Okoliczność ta została ponadto wprost przyznana przez pełnomocnika strony pozwanej w treści odpowiedzi na pozew. Niewątpliwie stan faktyczny przedmiotowej sprawy wyczerpuje w tym zakresie ustawową przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności opisaną w treści art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c., jaką jest wygaśnięcie zobowiązania po powstaniu tytułu wykonawczego.

Odnosząc się do stanowiska pełnomocnika strony pozwanej zawartego w odpowiedzi na pozew, iż w zakresie żądania pozbawienia spornego tytułu wykonawczego wykonalności co do zasądzonych nim kosztów postępowania - powództwo powinno zostać oddalone wobec przymusowego wyegzekwowania już tejsze kwoty od powodów, wskazać należy na kilka okoliczności. Stanowisko to nie jest zasadne. Sądowi meriti oczywiście znane jest powszechnie

wskazywane zarówno w orzecznictwie jak i piśmiennictwie stanowisko, że tytuł wykonawczy może zostać pozbawiony wykonalności przez Sąd o ile istnieje realna możliwość jego realizacji w drodze przymusu państwowego, a ona odpada po przymusowym (w toku egzekucji) wyegzekwowaniu od dłużnika kwot należnych wierzycielowi w przeszłości. Strona pozwana wydaje się jednak nie zauważać, że pomimo wyegzekwowania już od dłużników kosztów postępowania w sprawie I Nc 840/03 (i to dwukrotnie!), ponownie pozwany skierował tę samą kwotę do egzekucji. Rodzi to po stronie Sądu Rejonowego konieczność wydania orzeczenia w zakresie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w tym przedmiocie, co skutkować winno choćby obciążeniem wierzyciela kosztami niecelowo wszczętej egzekucji w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe orzeczono w sentencji wyroku w jego punkcie 1a.

W znaczącej części zasadne okazało się zasadnym również powództwo oparte o zarzut przedawnienia roszczenia.

Jak stanowi bowiem art. 125 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu (przepis w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 lipca 2018 roku znajdującym zastosowanie w przedmiotowej sprawie z uwagi na datę złożenia wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 636/18), chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zajście po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to między innymi podniesienie zarzutu przedawnienia zasądzonych roszczeń i upływ czasu. W tym zakresie powodowie powołali się więc na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 kodeksu postępowania cywilnego.

W tej sprawie wystąpił upływ długiego czasu od wydania orzeczenia. Pozwany wykazał jednak, iż przerywał bieg tego terminu przedawnienia i to kilkakrotnie.

Przerwanie biegu terminu przedawnienia jest instytucją uregulowaną w art. 123 § 1 k.c. i art. 124 k.c. Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo, jednak przedawnienie nie biegnie, dopóki postępowanie przed sądem lub innym organem nie zostanie zakończone. Skutek przerwania biegu terminu przedawnienia wystąpił w przedmiotowej sprawie kilkakrotnie, a to na skutek składania kolejnych wniosków o wszczęcie postępowań egzekucyjnych w sprawach Km 474/04, Km 3673/10 i Km 636/18.

W tej sprawie brak jest więc co najmniej dziesięcioletniego okresu beczynności wierzyciela, co powodowałoby przedawnienie należności głównej oraz kosztów postępowania. Z resztą nie tych kwot dotyczyło żądanie pozwu złożonego przez powodów, więc Sąd meriti ograniczył swojego dalsze merytoryczne rozważania w przedmiotowej sprawie jedynie do kwestii przedawnienia roszczenia odsetkowego wierzyciela (pозwanego banku).

Decyzja merytoryczna Sądu w przedmiotowej sprawie polegająca na wydaniu wyroku pozbawiającego tytuł wykonawczy wykonalności w znacznej mierze była powiązana z treścią pisma procesowego wierzyciela (pозwanego) złożonego do komornika sądowego D. K. w toku sprawy Km 636/18 w dniu 7 sierpnia 2019 roku, z której wynikało że na kwotę dochodzoną przez wierzyciela od dłużników w toku egzekucji w w/w sprawie składa się suma 13.303,35 zł z tytułu odsetek ustawowych za okres łączny od dnia 25 września 2004 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku. Wskazać przy tym należy, że Sąd – nie mając w tym zakresie żadnego stanowiska wierzyciela – pominął przy ustalaniu tego okresu podniesioną przez niego okoliczność, że od kwoty naliczonych odsetek odjęta została kwota 2.586,49 zł wobec spłaty w tym zakresie. Nie zostało w treści tego pisma bowiem w żadnej mierze wykazane na odsetki za jaki okres kwota ta została zaliczona.

Przedawnieniu uległa w przedmiotowej sprawie znaczna część odsetek opisanych w treści w/w pisma wierzyciela z dnia 7 sierpnia 2019 roku, które stanowiąc należności okresowe należne w przeszłości – w rozumieniu art. 125 §

1 K.c., przedawniają się w terminie trzyletnim. Rację ma pełnomocnik wierzyciela, że odsetkami takimi są odsetki należne po uprawomocnieniu się tytułu egzekucyjnego (w przedmiotowej sprawie po dniu 15 grudnia 2003 roku), jednak okoliczność ta w przedmiotowym postępowaniu pozostawała bez żadnego wpływu na decyzję merytoryczną Sądu wobec faktu, iż w piśmie wierzyciela z dnia 7 sierpnia 2019 roku złożonym w toku sprawy Km 636/18 wskazał on, że domaga się wyegzekwowania od dłużników odsetek za okres od dnia 25 września 2004 roku. Treść tego pisma stoi więc również w oczywistej sprzeczności z treścią odpowiedzi na pozew złożonej w przedmiotowej sprawie przez pełnomocnika pozwanego banku.

Ponieważ zaś termin przedawnienia odsetek ustawowych wynosi 3 lata, przedawnieniu w ocenie Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie uległy odsetki od dnia 25 września 2004 roku (jest to data początkowa naliczania odsetek ustawowych wskazana w treści pisma wierzyciela z dnia 7 sierpnia 2019 roku złożonego w toku postępowania Km 363/18 w zakresie sposobu wyliczenia kwoty dochodzonego roszczenia odsetkowego) – do dnia poprzedzającego o 3 lata złożenie wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 636/18, a więc do dnia 2 lipca 2015 roku.

Pozwolił na to zbyt długi okres bezczynności wierzyciela – pozwanego banku - w toku czynności podejmowanych przeciwko dłużnikom celem uzyskania od nich roszczenia opisanego w treści spornego tytułu wykonawczego. Po pierwsze wskazać bowiem należy na fakt, iż pomiędzy datą umorzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 474/04 (dnia 22 sierpnia 2007 roku) a datą wszczęcia kolejnego postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 3673/10 (dnia 30 sierpnia 2010 roku) upłynął okres ponad 3 lat. Po drugie, strona pozwana zdaje się nie zauważać, że postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 3673/10 zostało umorzone w stosunku do dłużnika M. M. – wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji – już postanowieniem z dnia 26 lutego 2015 roku. Po trzecie jednak i co przesądziło ostatecznie o treści wyroku w jego punkcie 1b - pismem z dnia 11 lipca 2014 roku złożonym w toku postępowania egzekucyjnego Km 3673/10 wierzyciel ograniczył egzekucję skierowaną przeciwko obojgu dłużnikom jedynie do określonej kwoty należności głównej oraz kosztów postępowania. Tym samym przyjąć należało, że przestał popierać egzekucję w zakresie pozostałej do wyegzekwowania kwoty odsetek ustawowych od należności głównej. Komornik sądowy dał temu wyraz w treści postanowienia z dnia 18 lipca 2014 roku poprzez ustanie kosztów postępowania w zakresie tej części roszczenia, o którą wierzyciel egzekucję ograniczył.

Przyjąć więc należało, że od dnia złożenia wniosku wierzyciela z dnia 14 lipca 2014 roku, czy też nawet od dnia wydania w tym zakresie postanowienia przez komornika sądowego - w dniu 18 lipca 2014 roku, wierzyciel nie prowadził przeciwko dłużnikom żadnych czynności egzekucyjnych zmierzających do wyegzekwowania od nich kwoty odsetek ustawowych zasądzonych spornym tytułem wykonawczym.

Wobec faktu, iż pomiędzy datą 11 (18) lipca 2014 roku a datą złożenia wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 363/18 upłynął okres ponad 3 lat, przyjąć należało, że odsetki ustawowe za okres poprzedzający o trzy lata złożenie wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 636/18 są przedawnionymi, co skutkowało orzeczeniem jak w treści punktu 1b wyroku.

Na marginesie jedynie znaczenia wymaga ponadto, że za okres od dnia 25 września 2004 roku do dnia 22 lutego 2008 roku (pismo komornika sądowego D. K. z dnia 25 czerwca 2019 roku – w aktach) wierzyciel skierował na drogę postępowania egzekucyjnego roszczenie odsetkowe, które już uprzednio zostało wyegzekwowane na jego rzecz przez komornika sądowego J. Z. w toku postępowania egzekucyjnego Km 3673/10, co stanowić mogło odrębną podstawę faktyczną żądania przez powodów pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Powodowie domagali się pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w zakresie łącznej kwoty 2.378,30 zł + 13.303,35 zł i uzyskali orzeczenie dla nich korzystane w przeważanej części. Sąd przyjął bowiem, że kwota roszczenia dochodzonego przez stronę pozwaną w toku postępowania egzekucyjnego Km 636/18 nie jest przedawnioną jedynie w zakresie kwoty niespełna 150 zł (odsetki dochodzone w toku egzekucji za okres od dnia 2 lipca 2015 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku). Skutkowało to włożeniem na stronę pozwaną obowiązku zwrotu na rzecz powodów pełnej kwoty poniesionych przez nich kosztów postępowania na którą to kwotę złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 785 zł,

wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego reprezentującego powodów w sprawie w stawce podstawowej – 3.600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.